

РЕШЕНИЕ

№ 5186

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 24.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3636** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 и чл. 226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на А. М. Я. от [населено място] срещу заповед ЧР № 023 от 28.02.2013 г. на председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, с която на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с оспорващия.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че на оспорващия не е връчена длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност към датата на прекратяване на служебното правоотношение; че няма изготвен и съгласуван индивидуален работен план; няма проведена междинна среща; липса на мотиви при определяне на годишната индивидуална оценка. Поддържа се, че е налице липса на материалноправно основание за определяне на най-ниската обща оценка по чл. 16, т. 5 от НУРОИСДА (обн. ДВ, бр.49/26.06.2012 г.) – „неприемливо изпълнение” за процесния период – 01.12.2011 г. до 31.12.2012 г. Подробни съображения се съдържат в представената от процесуалния представител на жалбоподателя – адв. М. писмена защита по делото. Иска се отмяната на заповедта заедно с присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – председателят на Държавна комисия по енергийно и водно

регулиране (ДКЕВР), представлявана от юрк. М. изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорения административен акт.

Административен съд София град, I отделение, 4 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед ЧР № 111 от 13.06.2011 г. на председателя на ДКЕВР жалбоподателят е назначен на длъжност „главен експерт“ в териториално звено „Юг“ – [населено място] към Главна дирекция „Водоснабдителни и канализационни услуги“ на ДКЕВР, считано от 02.06.2011 г.

Със заповед ЧР № 219 от 13.10.2011 г. на председателя на ДКЕВР лицето е преназначено на длъжност „главен експерт“ в териториално звено „Юг“ – [населено място] към Главна дирекция „Разглеждане на жалби и решаване на спорове“, считано от 14.10.2011 г.

Представена е длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт“, в отдел Териториално звено „Юг“ – [населено място] в ГД „Разглеждане на жалби и разрешаване на спорове“ в ДКЕВР (на л. 55 – л.57 от делото), разработена от началника на ТЗ „Юг“ и утвърдена от главния директор на ГД „Разглеждане на жалби и решаване на спорове“ с дата 01.11.2011 г. Върху длъжностната характеристика липсва отбелязване, че с нейното съдържание е запознат оспорващият.

По делото е приет формуляр за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността за служители, заемащи експертни длъжности с аналитични и /или контролни функции, представляващ приложение № 2 към чл. 24, ал.1, т. 3 от НУРАСДА (отм. ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.), прил. на л. 52 – л. 54 от делото. Във формуляра е поставена дата 01.12.2011 г., има подпис на оценяващия ръководител и на оценявания. В графата т. II „междинна среща“ е поставена дата – 01.08.2012 г. В графата „коментар на оценяващия ръководител и/или на оценявания“ е отразено – индивидуални работни планове за 2012 г., изготвени по реда на изменената НУРАСДА са приведени в съответствие с приложение № 2 към чл. 19, ал.1, т.1 от НУРАСДА. В заключителната част на стр. 1 няма положен подпис на оценяващия ръководител и на оценявания ръководител. Относно графата III (л.53 и л. 54) няма отразени попълвания по отделните показатели.

Установява се, че подписът на оценяващия ръководител във формуляра – приложение № 2 към чл.24, ал. 1, т. 3 от НУРАСДА (отм.) е положен от И. А. И., заемащ длъжността началник отдел на ТЗ „Юг“ [населено място], ГД „Разглеждане на жалби и решаване на спорове“ при ДКЕВР за периода от 14.10.2011 г. до 03.01.2012 г. Представени са заповеди ЧР/дс № 246 от 13.10.2011 г. и ЧР/дс №035 от 13.01.2012 г. на председателя на ДКЕВР. Приложена е длъжностна характеристика за длъжността „началник отдел на ТЗ в ГД „Разглеждане на жалби и решаване на спорове“ с дата 30.10.2011 г., разработена от и.д. главен директор на ГД „Разглеждане на жалби и решаване на спорове“ в ДКЕВР и утвърдена от главния секретар на ДКЕВР, но липсват данни за запознаването на служителя И. И. със същата.

На 01.02.2013 г. на А. М. Я. е връчен формуляр за оценка за изпълнението на длъжността от висшите държавни служители, служители, заемащи ръководни длъжности и експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции (Приложение № 2 към 19, ал.1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за оценяване

изпълнението на служителите в държавната администрация (НУРОИСДА). Оценката се отнася до периода 01.12.2011 г. – 31.12.2012 г. Съгласно формуляра е дадена годишна оценка на изпълнението на служителя – „неприемливо изпълнение”. Във формуляра в частта относно междинна среща няма никакви отбелязвания като коментари на оценяващия ръководител и/или на оценявания, няма посочена дата на провеждането ѝ и е положен подпис само на оценяващия ръководител (В. К., заемаща към посочената дата длъжността „главен директор” на Главна дирекция „Разглеждане на жалби и решаване на спорове” в ДКЕВР).

Срещу годишната оценка на изпълнението е постъпило възражение от служителя с вх. № Е – ВМ – 9 от 07.02.2013 г. – формуляр, представляващ приложение № 4 към чл.23, ал. 1 от НУРОИСДА.

На 11.02.2013 г. е съставен формуляр за корекция на годишната оценка на изпълнението на длъжността, представляващ Приложение № 5 към чл.24, ал. 2 от НУРОИСДА, според която окончателната годишна оценка на изпълнението на длъжността на служителя за периода е „неприемливо изпълнение”. Формулярът е подписан от контролиращия ръководител (Е. С., заемаща към тази дата длъжността „главен секретар” на ДКЕВР) и със съдържанието му оспорващият е запознат на 15.02.2013 г.

По делото е приет доклад № О – Дк – 62 от 25.02.2013 г. на главния директор на ГД” Разглеждане на жалби и решаване на спорове” към ДКЕВР (прил. на л. 17 от делото), с който е предложено А. Я. да бъде освободен от заеманата длъжност „главен експерт” в ТЗ „Юг” на ДКЕВР.

Със заповед № ЧР 023 от 28.02.2013 г. на председателя на ДКЕВР, издадена на основание чл. 107, ал.2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с А. М. Я. – главен експерт в Териториално звено „Юг” – [населено място], ГД „Разглеждане на жалби и решаване на спорове”, считано от 01.03.2013 г.

В хода на съдебното производство съдът е извършил съпоставка на оригиналите на формуляр – Приложение № 2 към чл.19, ал. 1, т. 1 от Наредбата и на формуляр – приложение № 2 към чл.24, ал. 1, т. 3 от НУРАСДА (отм.) с приложените по делото копия. Между оригинала на формуляр – Приложение № 2 към чл. 19, ал. 1, т.1 и представеното от оспорващия копие на същия формуляр (прил. на л. 23 – л.25 от делото) са констатирани следните различия: - на стр. 1 от оригинала има вписана дата – 01.12.2011 г., докато на стр. 1 от копието няма вписана дата; - на стр. 1 от оригинала в графата „Междинна среща” има отразена дата – 01.08.2012 г., а в копието в същата графа (която е на стр. 2) няма отразена дата на междинна среща; - на стр. 3 от оригинала в горната част на стр. е поставена дата „ 30.01.2013 г.”, а в копието в същата част няма положена дата; - на стр. 3 от формуляра в долната част са положени подписи на оценяващия ръководител (В. К.) и на оценявания (А.Я.) и е положена ръкописна дата – 15.02.2013 г., а в копието има положен подпис само на оценяващия ръководител.

Съдът констатира пълно съответствие между съдържанието на оригинала на формуляр – Приложение № 2 към чл. 19, ал. 1, т. 1 с представеното от ответника копие от същия, приложено на л. 49 – л. 51 от делото.

Съдът констатира пълно съответствие в съдържанието на оригинала на формуляр – Приложение № 2 към чл.24, ал.1 ,т. 3 от НУРАСДА (отм.) и копието от формуляра (приложен на л. 52, 53 и 54 от делото).

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I

отделение, 4 състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 28.02.2013 г., като жалбата срещу административния акт е подадена направо пред АССГ с вх. № 7051 от 13.03.2013 г. В оспорената заповед липсва посочване на възможността същата да бъде оспорвана по съдебен ред и срок, в който може да бъде упражнено правото на обжалване. Следователно, жалбата е подадена от надлежна страна в установения срок и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – председателя на Държавната комисия по енергийно и водно регулиране, който се явява орган по назначаването съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от У. правилник на ДКЕВР и нейната администрация.

При издаването на обжалвания административен акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до неправилно прилагане на материалния закон.

По делото не е спорно обстоятелството, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение – „главен експерт” в Териториално звено „Юг” – П. към Главна дирекция „Разглеждане на жалби и решаване на спорове” при ДКЕВР.

На първо място, основателно е твърдението на оспорващия, че на същия не е връчена по надлежния ред и не е запознат с длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт” в териториално звено „Юг” [населено място] при Главна дирекция „Разглеждане на жалби и решаване на спорове” при ДКЕВР. В приетото по делото копие от длъжностна характеристика за посочената длъжност (на л. 55 – 57 от делото) с дата 01.11.2011 г. липсва отбелязване, че същата е връчена на оспорващия. От приложените от ответника длъжностни характеристики за длъжностите „главен секретар на ДКЕВР” и „главен директор” в ГД „Разглеждане на жалби и решаване на спорове” в ДКЕВР е видно, че същите са надлежно връчени на своите адресати срещу подпис. Връчването на екземпляр от длъжностната характеристика е уредено като задължение за органа по назначаването съгласно чл.9, ал. 3 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители (обн. ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.), но и след тази дата от данните по преписката не се установява на служителя да е връчена длъжностна характеристика съобразно новите изисквания на НДХДС. В случая съгласно чл. 76, ал.1 от ЗДСл оценката се отнася до изпълнението на А. Я. на заеманата от него длъжност за периода 01.12.2011 г. – 31.12.2011 г. , като задълженията следва да са определени в длъжностна характеристика – чл.21, ал. 2 от ЗДСл. Невръчване на служителя на изготвена длъжностна характеристика възпрепятства възможността да бъде извършено правилно и законосъобразно оценяване на служителя за изпълнение на служебните му задължения за съответния период, след като няма възлагане на същите по предвидения нормативен ред.

На второ място, съдът намира, че при провеждането на процедурата по оценяване на изпълнението на служителя са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 11 от НУРАСДА (отм.) атестирането чрез оценяване на изпълнението на

длъжността включва следните 3 етапа: 1. изготвяне и съгласуване на работен план в началото на периода; 2. междинна среща в средата на периода; 3. заключителна среща и определяне на обща оценка на изпълнението на длъжността в края на периода. Аналогична е разпоредбата на чл.8, ал.1 от НУРОИСДА (в сила от 01.07.2012 г.).

От съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства и след съпоставка на оригиналите на формуляр – Приложение № 2 към чл.19, ал. 1, т. 1 от Наредбата и на формуляр – приложение № 2 към чл.24, ал. 1, т. 3 от НУРАСДА (отм.) с представените копия от същите се обосновава извода, че за процесния период на служителя няма изготвен индивидуален работен план и няма проведена междинна среща.

Съгласно чл.12, ал. 1 от цитираната Наредба (отм.) изготвянето и съгласуването на работния план се извършват съвместно от оценяващия ръководител и от оценявания. Работният план отчита основната цел, преките задължения, управляваните ресурси и компетентностите, регламентирани в длъжностната характеристика на длъжността, заемана от оценявания.

В работния план се определят целите и изискванията към изпълнението, които оценяваният трябва да реализира през периода, като целите в работния план могат да са свързани с постигане на конкретни резултати, с подобряване на отделни качества на оценявания, включително професионалната квалификация, както и с промени в поведението му.

Според чл.12, ал. 4 от Наредбата (отм.) целите, определени в работния план на оценявания, трябва да са в максимална степен конкретни, измерими, постижими, ориентирани към резултати и определени във времето.

Съгласно чл.12, ал. 5 от НУРАСДА (отм.) изготвянето и съгласуването на работен план, попълването и подписването на съответния раздел от формулярите за оценка от оценяващия ръководител и от оценявания се извършват в периода от 1 до 30 ноември на предходната календарна година.

Според така установеното императивно изискване индивидуалният работен план за периода 01.12.2011 г. – 31.12.2012 г. е следвало да бъде съставен в периода от 01 до 30.11.2011 г. и най-късно до 30.11.2011 г. Според формуляра, представляващ приложение № 2 към чл. 24, ал. ,1 т. 3 от НУРСДА (отм.) датата на съгласуване на индивидуалния работен план на служителя е 01.12.2011 г. Не е спазен императивно определения в чл.12, ал. 5 от НУРСДА (отм.) срок, тъй като крайната дата за изработване и съгласуване на индивидуалния работен план е 30.11., а в случая 30.11.2011 г. е бил сряда, работен ден. От друга страна, съдът не кредитира представеното от ответника копие от формуляр № 2 към 19, ал.1, т. 1 относно посочената в него дата за съгласуване на работния план, доколкото между копие, представено от жалбоподателя и това, представено от ответника има съществено разминаване, включително и относно наличието на дата за съгласуване на индивидуалния работен план. В копие на жалбоподателя (л. 23 от делото) няма посочена дата, на която е извършено съгласуване на индивидуалния работен план на служителя А. Я., докато в копие от ответника (на л. 49 от делото, съответстващо на оригинала, представен за съпоставяне в открито съдебно заседание) е отразена дата „01.12.2011г.“. Дори и да се приеме, че действително съгласуването на индивидуалния план е извършено на 01.12.2011 г., то това е осъществено извън рамките на императивно определения в чл. 12, ал. 5 от НУРАСДА (отм.) срок (от 01 до 30.11.), както бе посочено по-горе.

Липсата на индивидуален работен план означава, че до датата, на която е отменена НУРАСДА (отм., т.е. до 01.07.2012 г.) служителят е работил без индивидуален работен план.

Алтернативно на изложеното, дори и да бъде формиран извод за изготвен индивидуален работен план, съдът констатира, че заложените в него цели са описани много общо и по начин, който не позволява да се провери дали е постигнат заложения с тях резултат. Целите не са количествено и качествено измерими и не са свързани с постигане на конкретни резултати. В случая няма доказателства, че е изпълнено изискването на чл. 12, ал. 1, предл. 2 от НУРАСДА (отм.). Допуснато е нарушение и на чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от НУРАСДА, който изисква целта да е конкретна, измерима, постижима и ориентирана към резултат, определен във времето. Като срок на изпълнение на поставените цели за всички тях е посочен период 01.01-31.12., което включва целия период на годишната оценка. Следва за всяка отделна поставена цел да се постави отделен, краен срок за изпълнение, за да може да се упражни контрол дали е постигнат резултат в определения срок. Също така посоченият в работния план начин за доказване на изпълнението чрез изготвяне на доклади, справки, проверки в регистъра не дава критерии за изпълнимост и възможности за проверка на резултатите.

Погрешно съставеният работен план, одобрен от оценяващия ръководител е опорочил процедурата по оценка още в началото. Неправилното поставяне на целите, сроковете и критериите за изпълнение възпрепятства по-нататъшното законосъобразно развитие на атестационната процедура.

2. Съдът намира за основателно и твърдението на жалбоподателя за липса на проведена междинна среща по реда на НУРАСДА (отм.).

Съгласно чл. 13, ал. 1 от НУРАСДА (отм.) междинната среща между оценяващия ръководител и оценявания се провежда в периода от 1 юни до 15 юли на съответната календарна година. При отсъствие на оценявания служител междинната среща се провежда в 7-дневен срок след неговото завръщане; (2) На междинната среща оценяващият ръководител и оценяваният правят преглед на изпълнението на длъжността на оценявания относно реализирането на целите, определени в работния план, и изпълнението на задълженията от длъжностната характеристика; (3) При необходимост някои от целите в работния план на оценявания могат да се прецизират или коригират, както и да се набележат конкретни действия за подобряване изпълнението на длъжностните задължения; (4) След приключване на междинната среща се попълва съответният раздел от формуляра за оценка.

По делото е приложен формуляр приложение № 2 към чл.24, ал. 1, т. 3 от НУРАСДА (отм.) –л.52-л.54 от делото. В него е отразена дата на междинна среща 01.08.2012 г., като се установява, че на същата дата служителят Я. е бил в законоустановен отпуск видно от заповед № 293 от 02.07.2013 г.на председателя на ДКЕВР. Отделно от това цитираният формуляр не е подписан в заключителната част на стр. 1 от същия, като няма положен подпис нито на оценяващия ръководител, нито на оценявания служител.

Установява се, че на служителя не е изпратен и формуляр за оценка с попълнен съответен раздел от оценяващия ръководител по реда на чл. 13, ал. 5 от НУРАСДА (отм.), в който да са направени забележки по изпълнението на длъжността от служителя. Липсата на бележки в приложения формуляр за периода 01.12.2011 г. – 31.12.2012 г. означава, че оценяващият ръководител не е имал и не е направил

забележки във връзка с изпълнението на целите, определени в работния план за съответния период, както и не е отправил никакви препоръки към работата на служителя.

От друга страна, към 01.07.2012 г. е влязла в сила НУРОИСДА (обн. ДВ, бр. 49/29.06.2012 г.), то в съответствие с §3, ал.1 от ПЗР на Наредбата е следвало индивидуалният работен план на служителя, изработен по реда на НУРАСДА (отм.) да бъде привиден като форма и съдържание с приложение № 2 към чл.19, ал.1, т. 1 от НУРОИСДА. За тази цел е следвало да бъде проведена междинна среща между оценяващия ръководител и оценявания през периода 01.07.2012 г. до 15.08.2012 г. съгласно § 3, ал. 2 от ПЗР на НУРОИСДА. Такава междинна среща не е проведена нито в периода 01.07-15.08.2012 г., нито след тази дата. С оглед на този факт в съставения формуляр за оценка за периода от 01.12.2011 г. до 31.12.2011 г. (л.50 от делото) няма извършено отбелязване за проведена междинна среща.

Отделно от изложеното, дори и да се приеме, че има изготвен формуляр –приложение № 2 към чл.19, ал.1, т.1 от НУРОИСДА, то заложените в индивидуалния план цели съответстват изцяло на описаните в индивидуалния план според формуляра по отм. НУРАСДА и не е налице конкретизация на всяка една от заложените цели, което е в нарушение на изискванията на чл. 9 от НУРОИСДА.

На следващо място, основателен е и доводът на жалбоподателя за липсата на изложени мотиви (коментар) от страна на оценяващия ръководител в попълнения формуляр за оценка след заключителната среща относно поставената обща годишна оценка "неприемливо изпълнение". Съгласно чл.76, ал. 7 от ЗДСл и чл.18, ал. 1 от НУРОИСДА, оценяващият ръководител е длъжен да мотивира писмено своята оценка, извършена въз основа на обективно установени факти и обстоятелства.

Във формуляра за оценка от страна на оценяващия ръководител не са посочени никакви конкретни, обективно установени факти и обстоятелства. В него има посочени само общи фрази, които не съдържат никаква конкретизация, която да сочи на пропуски в работата на служителя и на неизпълнение на негови задължения качествено и в срок. Отразено е, че „служителят систематизира и анализира възложените задачи в недостатъчна дълбочина”, без да е посочено в какво се изразява това; че „в някои случаи представя неаргументирани становища и прави конкретни заключения без събран за целта доказателствен материал” и „планира и изпълнява текущата си работа по начин, осигуряващ незадоволителен краен резултат”. Наличието на конкретно изложени мотиви от оценяващия ръководител, обуславящи определянето на годишната оценка на служителя, е задължително изискване от формата на приложение № 2 към чл. 19, ал. 1, т.1 от НУРОИСДА. Според чл. 16, т. 5 от НУРОИСДА „неприемливо изпълнение” е налице, когато държавният служител виновно не е изпълнил преобладаващата част от целите в индивидуалния си работен план на нивото на изискванията/критериите, определени в него, като неизпълнението е предизвикано от обстоятелства, зависещи от служителя и е показал за преобладаващата част от компетентностите знания, умения и поведение, неотговарящи на изискванията в приложение № 1.

В случая оценяващият ръководител не е посочил каква част от преписките не са изпълнени надлежно, колко са на брой неаргументираните становища и в кои случаи служителят не е събрал доказателствен материал, респ. не го е обсъдил задълбочено. В тази връзка следва да се посочи, че по делото е представено писмо изх. № Е -11П-00-28/...06.2012 г. (на л. 11 от делото), което не е описано във формуляра за

оценка и не може да се установи дали оценяващият ръководител е имал предвид именно него при определяне на годишната оценка. Приложеното копие от цитираното писмо не е подписано от посочения в него издател, нито има положен подпис от оспорващия, поради което основателно е твърдението на жалбоподателя, че същото няма качеството на писмен документ, а има характеристиките на проект. От друга страна, наличието само на едно доказателство, което според оценяващия ръководител обосновава определянето на годишна оценка на служителя „неприемливо изпълнение”, не означава, че е изпълнено императивното изискване същият да мотивира своята оценка на базата на обективно установени факти и обстоятелства.

Аналогични съображения следва да бъдат изложени и във връзка с формуляра за корекция на годишната оценка на изпълнението на длъжността (приложение № 5 към чл.24, ал. 2), съставен от контролиращия ръководител след подадено от жалбоподателя възражение срещу годишната оценка. Според отразеното във формуляра – приложение № 5 към чл.24, ал. 2 (л.30 от делото) контролиращият ръководител е изискал и получил от оценяващия ръководител допълнителна информация и аргументация по мотивите за обжалване, без към преписката да бъдат приложени доказателства за такава изискана и получена допълнителна информация. Основателно е възражението на оспорващия, че така описаната (без каквато и да било конкретизация) „допълнителна” информация не е предоставена и връчена на служителя. От друга страна, контролиращият ръководител се е задоволил с излагане на общи фрази и констатации, които съответстват по съдържание на общите и абстрактни формулировки на оценяващия ръководител. Не е отразено каква точно част от целите в индивидуалния работен план служителят не е изпълнил, за да се обоснове определяне на окончателна годишна оценка на изпълнението на длъжността от лицето за периода – „неприемливо изпълнение”.

По така изложените съображения съдът намира, че допуснатите съществени процесуални нарушения при провеждане на атестационната процедура на оспорващия са довели до неправилно прилагане на материалния закон. Липсата на материалноправното основание за определяне на най-ниската оценка по чл. 16, т. 5 от НУРОИСДА (в сила от 01.07.2012 г.) на заеманата от А. Я. длъжност за периода 01.12.2011 г. – 31.12.2012 г. води до незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на чл. 107, ал. 2 от ЗДСл.

С оглед на горното съдът намира, че жалбата на А. М. Я. се явява основателна и оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя се дължат направените по делото разноски за сумата от 400 (четиристотин) лева, представляващи действително заплатено адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на оспорващия видно от договора за правна защита и съдействие, прил. на л. 75 от делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. М. Я. заповед ЧР № 023 от 28.02.2013 г. на председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, с която на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с оспорващия.

ОСЪЖДА Държавна комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на А. М. Я. ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: